

РЕШЕНИЕ

№ 2260

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Петър Милев

при участието на секретаря Капка Н. Лозева
като разгледа докладваното от Станимира Иванова Въззивно гражданско дело № 20231100504127 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 458/10.01.2023г. по гр.д. № 22753 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, 175-ти състав са **отхвърлени** като неоснователни исквете, предявени с искова молба вх.№ 85862/29.04.2022г. на **А. З. Ч.**, ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. „Сухата река”, ул. **** срещу **Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 с адрес: гр.София, ул. „Ястребец” № 23Б с правно основание чл. 124 вр. с чл. 439 от ГПК вр. с чл. 114, ал. 2 вр. с чл. 110 и чл. 111 от ЗЗД за признаване за установено, че **А. З. Ч.**, ЕГН ***** **не дължи на Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 поради погасяване по давност заплащане на сумите, както следва: сумата от **2967,65лв.** представляващи стойност на потребена топлинна енергия в имот за период от май 2007г. до април 2009г; сумата от **313,28лв.** мораторна лихва върху главницата за периода от 31.07.2007г. до 15.04.2010г.; сумата от 256,07лв. сторни съдебни разноски, за които е издаден изпълнителен лист от 27.08.2012г. по ч.гр.д. № 7614/2010г. по описа на СРС, 91-ви състав и е образувано изпълнително дело № 201283804007 по описа на ЧСИ М.Б., като **А. З. Ч.**, ЕГН ***** **е осъдена да заплати на Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 на основание на чл. 78, ал. 3 вр. с ал. 8 от ГПК сумата от **100лв.** представляващи юрисконсултско възнаграждение в производството.

Срещу така постановено решение е депозирана въззивна жалба вх.№

27080/01.02.2023г. по регистъра на СРС от ищеца **А. З. Ч.**, ЕГН ***** в частта, в която искове са **отхвърлени**. Изложила е съображения, че решението е неправилно, постановено при нарушение на съдопроизводствени правила и на материалния закон. Посочила е, че неправилно било прието от СРС, че настъпила перемпция е без правно значение. Извършените след прекратяване на изпълнителното дело действия не водели до прекъсване и спиране на погасителната давност, защото след прекратяването длъжникът нямал задължение да търпи такива действия, а съдебният изпълнител нямал правомощия да ги извършва. Погасителната давност започвала да тече от последното валидно извършено изпълнително действие. В случая погасителната давност била със срок от 5 години, последното валидно изпълнително действие било от 17.01.2017, изпълнителното дело било прекратено поради настъпила перемпция на 17.01.2019г. и без значение били извършените след този момент действия. Нямало основание да се приеме, че след този момент искането за изпълнително действие било искане за образуване на ново изпълнително дело, защото молбата за образуване на такова следвало да отговаря на определени условия, които в случая не били изпълнени.. Претендирала е разноски.

Въззиваемият-ответник по искове – Теплофикация София ЕАД, ЕИК 831609046 е оспорил жалбата. Посочил е, че решението в обжалваната част било правилно. Погасителната давност била със срок от 5 години . ТР от 26.06.2015г. се прилагало само за период след постановяването му и така преди това изпълнителното дело спирало и прекъсвало погасителната давност. В случая изпълнителното дело било от 2012г., регулярно били подавани молби за извършване на изпълнителни действия, изпълнителното дело било спряно поради настъпила смърт на длъжника, през процесния период действал и Закон за мерките и действията по време на извънредното положение и така от 13.03.2020г. до 20.05.2020г. погасителна давност била спряна. Така правилно било прието от СРС че едва на 07.08.2020г. започнал да тече новият давностен срок. Претендирал е разноски, оспорил е поради прекомерност претенцията на насрещната страна за разноски.

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба вх.№ вх.№ 85862/29.04.2022г. на **А. З. Ч.**, ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. „Сухата река”, ул. **** срещу **Теплофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 с адрес: гр.София, ул. „Ястребец” № 23Б с която е поискала от съда на основание **чл. 439 от ГПК вр. с чл. 114, ал. 2 вр. с чл. 110 и чл. 111 от ЗЗД** да признае за установено, че **А. З. Ч.**, ЕГН ***** **не дължи на Теплофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 **поради погасяване по давност** заплащане на сумите, както следва: сумата от **2967,65лв.** представляващи стойност на потребена топлинна енергия в имот за период от май 2007г. до април 2009г; сумата от **313,28лв.** мораторна лихва върху главницата за периода от 31.07.2007г. до 15.04.2010г.; сумата от 256,07лв.

сторени съдебни разноси, за които е издаден изпълнителен лист от 27.08.2012г. по ч.гр.д. № 7614/2010г. по описа на СРС, 91-ви състав и е образувано изпълнително дело № 201283804007 по описа на ЧСИ М.Б.. Посочила е, че изпълнителният лист бил издаден срещу наследодателя й Е.В., починала на 07.09.2021г., по време на изпълнителното дело изпълнителни действия били извършени на 15.01.2016г., когато бил наложен запор върху трудовото възнаграждение на длъжника, но суми по този запор не били постъпили, изпълнителното дело било прекратено по силата на закона на основание на чл. 433, ал.1, т. 8 от ГПК на 15.01.2018г. Извършените след този момент действия не прекъсвали погасителната давност, защото били недопустими – извършени по прекратено изпълнително дело. Погасителната давност била 5 години и срокът й бил изтекъл на 15.03.2021г. Претендирала е разноси.

Ответникът по исковете - **Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 е оспорил исковете. Навело е твърдения, че изпълнителният лист бил издаден след влязла в сила заповед за изпълнение въз основа на Решение № II-55-276/17.04.2012г. на СРС, 55-ти състав, поради което и срокът на погасителната давност бил 5 години. Този срок бил прекъснат с действия на съдебния изпълнител за събиране на сумите. Съдебният изпълнител бил оправомощен по реда на чл. 18 от ЗЧСИ да определя начина на изпълнението и действията му прекъсвали погасителната давност. Запори върху банкови сметки били наложени на 29.08.2014г., на 25.03.2015г., на 15.01.2016г., през 2017г. било искано изпълнително действие, през 2019г.-били наложени запори, на 05.04.2020г. било искано извършване на изпълнителни действия, запор върху банкови сметки бил наложен през 2020г, имало постъпления по така наложените запори. След настъпване на перемпция при искане за изпълнителен способ съдебният изпълнител не можел да откаже да извърши действията, а следвало да образува ново изпълнително дело, необразуването на такова не вредяло на длъжника, действията били валидни. Перемпцията нямала значение за давността, след настъпването на перемпция правото на принудително изпълнение продължавало да съществува Законът за мерките и действията по време на извънредното положение спирал погасителната давност за периода от 13.03.2020г. до 20.05.2020г. Претендирал е разноси.

По делото е приет неоспорен от страните изпълнителен лист, издаден на **27.08.2012г.** по дело № 7614/2010г. от Софийски районен съд въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение по Решение № II-55-276/17.04.2012г. по дело по описа на СРС, 55-ти състав с който **Е.Г.В., ЕГН ***** е осъдена да заплати на Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 сумите, както следва: сумата от **2967,65лв.** представляващи стойност на потребена топлинна енергия в имот за период от май 2007г. до април 2009г; сумата от **313,28лв.** мораторна лихва върху главницата за периода от 31.07.2007г. до 15.04.2010г.; сумата от 256,07лв. съдебни разноси.

По делото е прието неоспорено от страните удостоверение за наследници издадено на 10.09.2021г. от СО, район Слатина, съгласно което Е.Г.В., ЕГН

***** е починала на **07.09.2021г.** и е оставила за наследник по закон дъщеря си А. З. Ч..

По делото са приети преписи от книга по изпълнително дело № 20128380410007 по описа на ЧСИ М.Б., съгласно които производството е образувано по молба от **31.10.2012г.** на Топлофикация София"ЕАД срещу Е.Г.В. за събиране на сумите по издадения по дело № 7614/2010г. на СРС изпълнителен лист от СРС, както и разноските по изпълнението, като с молбата е възложено на ЧСИ на основание на **чл. 18 от ЗЧСИ** да направи справки и да определи способа за изпълнение, на гърба на изпълнителния лист са направени отбелязвания за постъпили суми, които са преведени на взыскателя на 01.10.2014г., на 11.08.2015г.; на 10.06.2015г., на 05.08.2015г., на 09.06.2020г. Поканата за доброволно изпълнение е връчена лично на длъжника на 04.11.2012г., на **29.08.2014г.** са изпратени заповрни съобщения за налагане на заповри върху банкови сметки на длъжника, тогава е съставено и съобщение до длъжника, че ще бъде извършен опис на движими вещи на адреса й на ул. ****, на **25.03.2015г.** е наложен заповр върху трудовото възнаграждение на ищеца получавано от „Централен кооперативен съюз“, с молба от 15.06.2015г. длъжникът е поискал да се отмени заповра върху трудовото й възнаграждение поради несеквестируемост, на 16.06.2015г. Централен кооперативен съюз е посочил, че месечното възнаграждение на ищеца е 175лв. и е несеквестируем и не може да изпълни заповра, на **06.10.2015г.** е наложен заповр върху трудовото възнаграждение на длъжника, получавано от „Л.К.Т.“ЕООД, като с писмо от 19.11.2015г. работодател е посочил, че длъжникът не работи при него от 07.09.2015г., на **02.11.2015г.** е насрочен опис на движими вещи за 27.11.2015г., на **15.01.2016г.** е наложен заповр върху трудовото възнаграждение на ищеца при „А. „ЕООД, на 08.02.2016г. последният е посочил че получаваното възнаграждение е под минималната работна заплата и не може да изпълни заповра, на **01.02.2016г.** взыскателят е поискал да се насрочи опис на движими вещи, да се направят справки с оглед налагане на заповр върху трудово възнаграждение на длъжника, , на **17.01.2017г.** взыскателят е поискал да се наложи заповр върху трудово възнаграждение / пенсия, на **13.01.2017г.** ЧСИ е насрочил опис на движими вещи на длъжника за 08.02.2017г., на длъжника и върху банковите му сметки, на **24.10.2019г.** е наложен заповр върху банкови сметки на длъжника в „Ти Би Ай Банк“ЕАД, с молба от **04.05.2020г.** взыскателят е поискал да се наложи заповр върху банкови сметки, сейфове, трудово възнаграждение, както и да се извърши опис на движими вещи на длъжника, с писма от 12.08.2020г. ЦКБ"АД, „Инвест Банк"АД са посочили, че по получени заповрни съобщения от **07.08.2020г.** са заповрирарил банкови сметки на длъжника, с писмо от 01.09.2020г. Банка ДСК е посочила, че по заповрно съобщение от **28.08.2020г.** е заповрирал банкови сметки на длъжника, а „Юробанк“ е посочила, че по банковата сметка на длъжника липсва авоар, в изпълнителното дело съдържат се и самите заповрни съобщения от тези дати.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира от

права страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му – в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

В конкретния случай постановеното по делото решение е валидно и в обжалваната част е допустимо.

По правилността на решението в обжалваната част:

Предявеният иск е с правно основание чл. 124 вр. с чл. 439 от ГПК вр. с чл. 117, ал. 2 и чл. 114, ал. 2 вр. с чл. 110 и чл. 111 от ЗЗД **за недължимост като погасени по давност на суми**, представляващи стойност на доставена топлинна енергия за имот за битови нужди и обезщетение за забава на плащане на същото, за които е издаден изпълнителен лист въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение по решение, с което е установено съществуване на вземането по заповедта.

Съдът приема за установено по делото от приети неоспорени от страните писмени доказателства, че на 27.08.2012г. въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение, вземания по която са установени със съдебно решение, е издаден изпълнителен лист с който **Е.Г.В., ЕГН ***** е осъдена да заплати на Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 сумите, както следва: сумата от **2967,65лв.** представляващи стойност на потребена топлинна енергия в имот за период от май 2007г. до април 2009г; сумата от **313,28лв.** мораторна лихва върху главницата за периода от 31.07.2007г. до 15.04.2010г.; сумата от 256,07лв. съдебни разноски, длъжникът е починала на **07.09.2021г.** и е оставила за наследник по закон дъщеря си А. З. Ч..

Погасителната давност е сложен юридически факт, съвкупност от два елемента: бездействие на титуляра на правото и изтичането на определен период от време. Съгласно чл. 114 от ЗЗД давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като според ал.2 на същата разпоредба, ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. Съгласно чл. 117, ал.2 от ЗЗД ако вземането е установено със съдебно решение, то срокът на погасителната давност е 5 години.

Съдът приема, че вземанията, за които е предявен иска са периодични, но те са установени с влязла в сила заповед за изпълнение след постановено съдебно решение по установителен иск за вземанията по заповедта, поради което и погасителната давност за тях е **5 години**. В изпълнителния лист изрично е посочено, че се издава по влязло в сила съдебно решение и правилно районният съд е приел, че срокът на погасителната давност е 5 години.

Съдът приема за установено по делото, **че на 31.10.2012г.** . ответникът е образувал изпълнително дело за събиране на вземанията по изпълнителния лист и е възложил на съдебния изпълнител по реда на чл. 18 от ЗЧСИ за

определи начина на изпълнението. Същото се установява от приета по делото молба за образуване на изпълнителното дело.

Погасителната давност се прекъсва с предприемането на изпълнителните действия, като в хода на принудителното изпълнение тя може да бъде прекъсвана многократно. Давността **се прекъсва с предприемането на което и да е изпълнително действие** в рамките на определен изпълнителен способ, независимо от това дали то е поискано от вискателя или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя на основание на чл. 18 от ЗЧСИ. Такива действия са искането на вискателя да се приложи определен изпълнителен способ, както и изпълнителните действия от този способ, като: насочване на изпълнението чрез налагане на заповед/възбрана върху определена вещ, присъединяването на кредитора, възлагане на вземането за събиране или вместо плащане, извършването на опис, оценка на вещта, назначаването на пазач, насрочването и извършването на публичната продажба и следващите действия до постъпването на сумите от продажбата или плащанията от третите задължени лица. Тези изпълнителни действия **водят само до прекъсване** на давността, но не и до спирането ѝ. В изпълнителния процес давността се прекъсва многократно и от всяко прекъсване започва да тече нова погасителна давност. Не са изпълнителни действия, които прекъсват погасителната давност образуването на изпълнителното дело, изпращането и връчването на поканата за доброволното изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, набавянето на документи и книжа, назначаването на експертиза за определяне непогасен остатък от дълга, извършването на разпределението. (В този смисъл т.10 от ТР № 2/26.06.2015г. на ОСГТК на ВКС).

В хипотеза, в която вискателят е упълномощил частния съдебен изпълнител да извършва действия по изпълнението, тоест с правата по чл. 18, ал.1 от ЗЧСИ, предприетите от ЧСИ действия по насочване на изпълнението към имущество на длъжника са такива, които прекъсват погасителната давност. Действията, извършени по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал.1 от ЗЧСИ са действия, поискани от вискателя. Насочването на изпълнението към активи от имуществото на длъжника от съдебния изпълнител, действащ по възлагане на вискателя прекъсва погасителната давност и от извършването на това изпълнително действие започва да тече нов срок на погасителната давност. При възлагане по чл. 18 от ЗЧСИ, за да се поддържа висиящността на изпълнителния процес и да се развива изпълнителния процес, не е необходимо вискателят лично да провежда активно поведение по делото. Тази висиящност може да се поддържа от действия, предприети от ЧСИ по възлагане от вискателя. За тези действия вискателят следва да заплати таксите и разноските, ако такива се дължат авансово, защото тези действия са за негова сметка. Изпълнителни действия, предприети от ЧСИ по възлагане от вискателя са законосъобразни изпълнителни действия и те са от естество да прекъснат погасителната давност, както и срока по чл. 433, ал.1, т. 8 от ГПК.

(В този смисъл е т.10 от ТР №2/26.06.2015г. на ОСГТК на ВКС.). Законосъобразността на действията на ЧСИ не е накърнена от това, че същите са предприети по инициатива на ЧСИ по възлагане по реда на чл. 18 от ЗЧСИ. При така разписаната законодателна уредба действията по изпълнителното дело по насочване на изпълнението към активи от имуществото на длъжника, предприети от ЧСИ по възлагане от взыскателя по реда на чл. 18 от ЗЧСИ, прекъсват погасителната давност.

В конкретния случай съдебният изпълнител по възлагане от взыскателя е проявил активност за събиране на вземанията, активност е проявена и от взыскателя, като изпълнителни действия са извършвани, съответно искани на 29.08.2014г., на 25.03.2015г., на 06.10.2015г., на 02.11.2015г., на 02.11.2015г., на 15.01.2016г.; на 01.02.2016г., на 13.01.2017г., на 17.01.2017г., на 24.10.2019г., на 04.05.2020г., на 07.08.2020г., на 28.08.2020г. , отрицателния установителен иск е предявен на 29.04.2022г. В този период съгласно Закона за мерките действията по време на извънредното положение погасителната давност не е текла от **13.03.2020г. до 21.05.2020г.** Това са действия, които прекъсват погасителната давност, защото са част от изпълнителни способности и представляват насочване на изпълнението към активи от имуществото на длъжника. При така възприето съдът приема, че по делото не се установи период на бездействие на взыскателя, който да е продължил повече от 5 години преди подаване на исковата молба, поради което и правилно районният съд е отхвърлил исковете. През време на съдебни процес за вземането погасителната давност не тече по аргумент от чл. 115, ал.1, буква „ж“ от ЗЗД. Неоснователни са доводите на въззивника, че доколкото в период от две години след от 17.01.2017г. не били искани и извършени изпълнителни действия, то изпълнителното дело било прекратено и извършените след това изпълнителни действия нямали правно действие, не прекъсвали погасителната давност. За този извод съдът съобрази постановените решения по чл. 290 от ГПК, които вече формират трайна съдебна практика, с която въззивният съд следва да се съобрази: Решение № 114/20.02.2024г. по гр.д. № 280/2023г. на ВКС, IV-то Г.О.; Решение № 80/06.02.2024г. по гр.д. № 1862/2023г. на ВКС, IV-то Г.О.; Решение № 126/26.08.2022г. по гр.д. № 3409/2021г. на ВКС, III-то Г.О.; .; Решение № 127/12.07.2022г. по гр.д. № 2884/2021г. на ВКС, III-то Г.О.; Решение № 37/24.02.2021 г. по гр. д. № 1747/2020 г., IV –то Г.О.; Решение № 3/04.02.2022г. по гр. д. № 1722/2021 г., IV –то Г.О.; Решение № 257/30.04.2020 г. по гр. д. № 694/2019 г., III Г.О.; Решение № 60282/19.01.2022 г. по гр. д. № 903/2021 г., III .то Г.О. Така въззивният съд приема, че следва да отстъпи от застъпването до момента становище в следния смисъл:

Едни и същи факти имат значение както за перемпцията, така за давността, но осъществяването им води до различни правни последици. Последното се дължи на обстоятелството, че перемпцията и погасителната давност са норми от различни правни институти, които уреждат различни по характер срокове (давностен и преклузивен), които не са производни и имат

различни правни последици. Погасителната давност изключва принудителното изпълнение, но длъжникът не може да се позове на нея пред съдебния изпълнител и той да я зачете. Перемцията не изключва принудителното изпълнение, но настъпването ѝ задължава съдебния изпълнител да я зачете. Съгласно чл. 116, б. "в" ЗЗД давността се прекъсва във всички случаи от момента на предприемане на действия за принудително изпълнение, и то независимо от по-нататъшната съдба на тези действия. Перемирането е основание за прекратяване на процесуалното правоотношение по изпълнителното производство, но то не заличава ефекта от предприетите принудителни действия (резултатни или безрезултатни), с които е прекъсвана давността за изпълняемото право - този ефект се запазва и се отчита при възражение за изтекъл давностен срок. При направено искане за нов способ, след като перемцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни същия, ако му бъде представен изпълнителен лист или такъв се намира у него. При такава хипотеза съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право, като това искане прекъсва давността. Необразуването на ново изпълнително дело не заличава ефекта на направеното искане за изпълнителен способ. Необразуването на ново изпълнително дело с нищо не вреди на кредитора, нито ползва или вреди на длъжника, тъй като давността е свързана с поведението на кредитора и не се влияе от поведението на други лица. Съгласно разпоредбата на чл. 426, ал. 3 от ГПК, когато молбата на вискателя за предприемане на изпълнителни действия е нередовна, съдебният изпълнител следва да даде подходящ срок за отстраняване на констатираните нередовности. Бездействието му не може да се тълкува в тежест на вискателя и да доведе до негативни за него последици.

В конкретния случай до 17.01.2019г. са предприемани регулярно изпълнителни действия по изпълнителното дело по инициатива на вискателя или на оправомощения за същото съдебен изпълнител, след това е настъпила перемцията на 17.01.2019г., но на 04.05.2020г. вискателят е поискал извършването на изпълнителни действия. Към този момент погасителната давност не е била изтекла, поради което и с това действие отново е прекъсната погасителната давност за процесните вземания. Тя не е била изтекла към подаването на иска.

С оглед гореизложеното съдът приема, че предявените иски са неоснователни и решението на районния съд следва да бъде потвърдено.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на делото съдът приема, че разноските следва да се оставят в тежест на въззивника и той следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия съдебни разноски за производство пред СГС в размер на 100лв. за възнаграждение за юрисконсулт.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 458/10.01.2023г. по гр.д. № 22753 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, 175-ти състав

ОСЪЖДА А. З. Ч., ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. „Сухата река”, ул. **** да заплати на **Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 с адрес: гр.София, ул. „Ястребец” № 23Б на основание на **чл. 78, ал. 3 вр. с ал.8 от ГПК сумата от 100лв. /сто лева/,** представляващи съдебни разноси за производство пред СГС.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____